

Detail. Naar det i Forslaget Litra 2. g. er fastsat, at Revisorers Antagelse og Afstedigelse kan betros Kommunalbestyrelsen, forekommer det mig ikke at kunne være tvivlsomt, at ved „Kommunalbestyrelse“ ikke kan forstås Andet end den overordnede eller underordnede Kommunalbestyrelse for det Sted, hvor Sparekassen har sit Sæde. Sparekasserne staa jo ikke i nogen kommunal Forbindelse ellers, og anden Betydning forekommer det mig dersom ikke, at man kan tillægge denne Bestemmelse. Det er et Svar, jeg har givet en æret Rigsdagsmand, som henvendte sig til mig med det Spørgsmaal, om det vilde være nødvendigt for ham at stille et Ændringsforslag for at faae Slaaet den Fortolkning fast, jeg har tilladt mig at udtale, og jeg yttrede da til ham i Overensstemmelse med, hvad jeg har anført, at jeg ikke kunde anse et saadant Ændringsforslag for nødvendigt. Det var kun dette, jeg har at bemærke.

Den fungerende Formand: Jeg bemærker, at, naar der er stemt over det foreliggende Ændringsforslag, vil jeg, efter hvad der er yttret for mig, anse det for rettest at der bliver Leilighed til en almindelig Forhandling over Lovforslaget i dets Helhed.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Forslag af Udvalget til § 2:

„§ 2. f. 2den Linie efter „31te Decem-ber“ indsættes: „og afleveres til Revision inden den 1ste Mars.““

vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.

Lovforslaget i dets Helhed sattes under Forhandling.

Strandskov: Jeg har troet efter det lange Kjendskab, jeg har haft til Sparekassainstitutionen, at burde sige det ærede Thing, hvorfor jeg agter at stemme mod Lovforslagets endelige Bedtagelse. Det er forekommet mig noget beynnderligt, at dette Lovforslag er kommet frem i den Form, hvori det foreligger. Jeg har gjort mig bekendt med den Kommissions Arbejder, som har været nedfåt til at klare Forholdet, førend Regjeringen fremlagde sit Forslag, og af dette Kommissionsarbejde er det forekommet mig at fremgaa, at Kommissionen ikke har været klar over, paa hvor forskjellige Tjodder Sparekasserne staa heri Landet. Efter det Kjendskab, jeg har til Sparekassainstitutionen, er der forskellige Forhold, som aldeles ikke ere berørte. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der er en Sparekasse heri Landet, som har en større Garantifond —

jeg vil ikke sige Reservecfond — ved hvilken der er en større Garanti tilstede, end hele Indskudet er. Overfor en saadan Sparekasse forekommer det mig forunderligt, at Regjeringen vil administrere. Regjeringen og Staten ere baade bemyndigede og, jeg kan gjerne efter min Betragtning sige, ogsaa forpligtede til at føre Kontrol med saadan en Pengeinstitution, som netop Kommissionen har udtrykt sig. Det er saa ganske ligefremt, efter min Betragtning. Men at man vil føre en Kontrol med og administrere et saadant Foretagende, hvor det er tvivlsomt, at der ingenjombhelt Risiko løbes af nogen af Sparerne, har forundret mig, og det har ogsaa forundret mig, at den nedsatte Kommission ikke har kunnet stjelne mellem saadanne Sparekasser og andre, som have det paa en anden Façon, nemlig Sparekasser, hvor der er saa at sige Tillidsmænd med en vis Garanti. Saaledes have vi f. Ex. en Sparekasse paa Møen, hvor saa at sige næsten alle Bønderne paa Den garantere hver for 200 Kr., hvorved Reservecfonden eller Garantifonden løber op til fuldkommen det, som her i Lovforslaget er foreslaaet til Reservecfond, saa der forekommer det mig, at det er en forkert Maade af Regjeringen, at den vil administrere en saadan Sparekasse. At der kan være Tilfælde, hvor Sparekassainstitutionen staaer paa saa svage Tjodder, at Regjeringen er berettiget til at træde til, det indrømmer jeg fuldkommen, f. Ex. som der ogsaa staaer i Sparekassekommissionsbetænkningen, hvor der er enkelte Mænd, og hvor disse Mænd saa at sige ikke aflægge noget offentligt Regnskab. Der vil jeg sige, at Lovforslaget ikke engang er strengt nok i Kontrolten overfor saadanne Sparekasser, men der er atter andre saadanne Kasser, som kunne have mere nymodens Navne. Vi have f. Ex. paa Møen en nyere oprettet Sparekasse eller et Pengeinstitut, som hedder Diskontobanken. Naar man nu ser alle disse forskellige Kasser, som tage imod Folks Penge, lige faagodt de Smaas som de Stores, saa synes det mig forunderligt, at Regjeringen ene har bestjærtiget sig med Sparekasserne. Det staaer for mig som forunderligt, at Regjeringen ikke har brugt Navnene paa alle de Pengeinstitutioner, som befattede sig med at tage mod andre Folks Penge. Derfor dette Lovforslag havde ligget saaledes for, vil jeg sige, at alle de Kontrolbestemmelser, som her findes, kunde have været endnu stærkere, og jeg skulde dog være gaaet med til at støtte Lovforslaget. Men naar Regjeringen tager alle de forskellige Sparekasser, som nu bestaa, saa at sige, og staaer dem i Hob og siger: nu ville vi administrere, hvordan de saa ere indrettede, saa siger jeg, at det kan jeg ikke være med til, fordi i alle de Aar, Sparekasserne have bestaaet, har det staaet for mig, som om Sparekassainstitutionen er den, der af alle nuværende Pengeinstitutioner har bragt Befolkningen og især de mindre Bemidlede den allerstørste Velsignelse. Det staaer for mig saa-